

Karta opisu przedmiotu (Sylabus)

 SZKOŁA GŁÓWNA MIKOŁAJA KOPERNIKA SGMK	Kolegium Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
--	---

Nazwa przedmiotu	Filozofia i logika
Kierunek studiów	Ekonomia i Prawo w Praktyce
Profil studiów	praktyczny
Poziom studiów	I Stopnia
Tryb studiów	Stacjonarne
Specjalność	
Rodzaj przedmiotu	Obowiązkowy
Rok	I.
Semestr	I
Liczba punktów ECTS	3
Język wykładowy	Język polski
Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym w punktach ECTS	-

Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych

Cele kształcenia dla przedmiotu:

C1	W części eksponującej zagadnienia tradycji filozoficznej Zachodu celem jest przekazanie słuchaczom podstawowych informacji o wybranych, szczególnie ważnych dyskusjach w niej toczonych oraz elementarnej wiedzy o uczestniczących w niej filozofach, tak by np. uczestnik zajęć był zdolny odróżnić np. Platona od Arystotelesa, czy też Locke’a od Kartezjusza mając na uwadze określone spory filozoficzne.
C2	W części zajęć prezentującej zagadnienia szeroko rozumianej logiki praktycznej przedstawienie studentom klasycznego rachunku zdań oraz wybranych jego zastosowań.

C3	Zapoznanie słuchaczy kursu z podstawowymi elementami teorii argumentacji, w tym, względnie obszerne ukazanie analizy typów argumentów używanych we wnioskowaniach.

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	W1. Student rozpoznaje główne epoki w rozwoju filozofii Zachodu oraz ich najważniejszych reprezentantów. W2. Słuchacz kursu zna i rozumie podstawową terminologię filozoficzną niezbędną w formułowaniu podstawowych pytań o to, co istnieje; o to, jak poznajemy oraz pytań o wartości. W3. Student zna funktory logiczne. W4. Słuchacz kursu zna rodzaje poprawnych i niepoprawnych schematów argumentacji.	EP-K1_W01
Umiejętności	U1. Słuchacz kursu potrafi z wykorzystaniem podstawowej terminologii filozoficznej formułować podstawowe pytania o to, co istnieje; o to, jak poznajemy oraz pytań o wartości. U2. Student sprawnie posługuje się ogólnymi terminami filozoficznymi, zwłaszcza tymi, które wykorzystywane są w innych dziedzinach kultury (np. w prawie). U3. Student w oparciu o znajomość funktorów logicznych potrafi wskazać jaką wartość logiczną przyjmuje zdania złożone z ich wykorzystaniem w zależności od wartości logicznej zdań składowych. U4. Słuchacz potrafi wskazać błędy w argumentacji.	EP-K1_U01
Kompetencje społeczne	K1. Słuchacz jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy z klasycznego rachunku zdań np. przy lekturze oficjalnych dokumentów (wśród nich aktów prawnych) rozpoznając sposób rozumienia użytych w nich spójników logicznych (funktorów logicznych).	EP-K1_K01

Treści programowe w podziale na formę zajęć

Wykład	Cele kształcenia	Przedmiotowe efekty uczenia się
Treści programowe		

<u>Wprowadzenie.</u> (1) O złożonej historycznie relacji filozofii oraz logiki. (2) O trudnościach przy próbie określenia filozofii („Czym jest filozofia?”). (3) Najważniejsze okresy (epoki) w dziejach filozofii i logiki. <u>Wybrane kontrowersje w dziejach filozofii Zachodu.</u> (1) Platowski idealizm versus Arystotelesowski realizm umiarkowany. (2) Średniowieczny spór o uniwersalia i jego późniejsze kontynuacje. (3) Natywizm Kartezjusz versus empiryzm Locke: spór o genezę wiedzy ludzkiej. (4) (Ciąg dalszy:) aprioryzm Kanta. (5) Spór o rolę metafizyki (szerzej: filozofii) w systemie wiedzy: scjentyzm i pozytywizm a ich współcześni przeciwnicy. (6) Współczesne kontrowersje wokół etosu badań naukowych. Nauka a wartości. (7) Spór o istnienie praw historii (tzw. <i>żelaznych praw historii</i>) : historycyzm i jego krytycy. <u>Dodatek:</u> krótko o panoramie filozofii współczesnej.	C 1	Student rozpoznaje główne epoki w rozwoju filozofii Zachodu oraz ich najważniejszych reprezentantów. Słuchacz kursu zna i rozumie podstawową terminologię filozoficzną niezbędną w formułowaniu podstawowych pytań o to, co istnieje; o to, jak poznajemy oraz pytań o wartości. Student sprawnie posługuje się ogólnymi terminami filozoficznymi, zwłaszcza tymi, które wykorzystywane są w innych dziedzinach kultury (np. w prawie).
Ćwiczenia		
Treści programowe		
<u>Z zagadnień logiki.</u> Wprowadzenie: o logice, jej języku. Elementy klasycznego rachunku zdań. <u>Sztuka argumentowania:</u> 1. Argumenty – wprowadzenie. 2. Argumenty dedukcyjne – podstawowe pojęcia (poprawność i niepoprawność logiczna). 3. Argumenty z analogii. 4. Błędy w argumentacji – przykłady. 5. Błędy poznawcze. 6. Argumenty w filozofii: utilitaryzm i deontologia. 7. Argumenty w filozofii: bioetyka. 8. Argumenty w filozofii: śmierć i nieśmiertelność. 9. Argumenty w filozofii: problem wolnej woli. 10. Argumenty w filozofii: problem istnienia Boga.	C 2 C 3	Student zna funktory logiczne i wie jaką wartość logiczną przyjmuje zdania złożone z ich wykorzystaniem w zależności od wartości logicznej zdań składowych. Słuchacz jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy z klasycznego rachunku zdań np. przy lekturze oficjalnych dokumentów (wśród nich aktów prawnych) rozpoznając sposób rozumienia użytych w nich spójników logicznych (funktorów logicznych). Słuchacz kursu zna rodzaje poprawnych i niepoprawnych schematów argumentacji. Słuchacz potrafi wskazać błędy w argumentacji.

Metody dydaktyczne	Sposób zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
Wykład	Sprawdzian końcowy - test wielokrotnego wyboru z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych udostępnionych przez SGMK.	Warunki zaliczenia przedmiotu są podawane do wiadomości studentów przez prowadzącego na pierwszych zajęciach

Ćwiczenia	Sprawdzian końcowy - test wielokrotnego wyboru z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych udostępnionych przez SGMK.	Warunki zaliczenia przedmiotu są podawane do wiadomości studentów przez prowadzącego na pierwszych zajęciach. Obecność obowiązkowa - maksymalnie dwie nieobecności nieusprawiedliwione
------------------	---	--

Wykaz literatury

Uwaga: odpowiednie krótkie fragmenty filozoficznych tekstów źródłowych zostaną udostępnione przez wykładowców.

Teresa Hołowska, „Kultura logiczna w przykładach”, WN PWN, 2012 (i wznowienia).

Andrzej Kisielewicz „Logika i argumentacja. Praktyczny kurs krytycznego myślenia”, WN PWN, 2017.

Thomas Nagel, "Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii". Wyd. Aletheia, 1998.

Barbara Stanosz, „Ćwiczenia z logiki”, WN PWN, (kilkanaście wydań dostępnych).

Barbara Stanosz, „Wprowadzenie do logiki formalnej”, WN PWN, 2002 (i wznowienia).

Krzysztof Wieczorek, Krzysztof Szymanek, "Sztuka argumentacji". Wyd. PWN, 2021.

Krzysztof Wieczorek, „Wprowadzenie do logiki”, Wyd. Skrypt, 2005.

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowanie aktywności	
Uczestnictwo w wykładach	15	
Uczestnictwo w ćwiczeniach	30	
Konsultacje	5	
Praca własna	30	
Łączny nakład studenta	Liczba godzin 80	ECTS 3,0
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela	Liczba godzin 50	ECTS 2,0
Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	Liczba godzin -	ECTS -

Opis sposobu sprawdzenia efektów uczenia się

Sprawdzian końcowy - test wielokrotnego wyboru z wykorzystaniem narzędzi elektronicznych udostępnionych przez SGMK.

W zakres pytań testu wchodzi tylko zagadnienia omówione w czasie wykładów i ćwiczeń.

Z uwagi na fakt, że wśród studentów jest grupa osób, dla których język polski nie jest językiem ojczystym, wykładowcy dochowują szczególnej staranności przy układaniu pytań, tak by ich forma pod względem stylistycznym i składniowym nie sprawiała trudności w ich rozumieniu.